

Letošní ročník cyklo závodů se povedl - Prosečský zpravodaj soutěží! - Bankomat v Proseči v provozu - Proseč rozšiřuje archív města - Matrika - Červené kontejnery umístěny - Město vydalo knihu - Ze života MŠ - Materiál na pozemcích města - Městská knihovna informuje - Třetí Prosečský dýchánek - Proseč uctila památku obětí osady Ležáky - Výstava ZUŠ v knihovně - Malá Proseč Terézy Novákové - vítězná práce - 100 let skautingu v naší vlasti, 85 let skautingu v Proseči - Historie ochotnického divadla v Proseči - Přehled kulturních a sportovních akcí v Proseči - DUHA - letní koncert - Noc našeho kostela - Klub seniorů - Stříbrný rok se zlatým koncem - Inzerce

Prosečský zpravodaj soutěží!

Vedení města se rozhodlo zúčastnit se celostátní soutěže „O nejlepší obecní a městský zpravodaj 2011“, kterou pořádá KPES FF Univerzity Palackého v Olomouci. K posouzení byla poslána 2 čísla loňského Prosečského zpravodaje. Jsme velmi zvědaví, jak si náš „plátek“ povede v konkurenci velkých měst, která pro tvorbu zpravodajů mnohdy využívají profesionální žurnalisty a grafiky.

-red-

Bankomat v Proseči v provozu

Na konci měsíce května byl osazen a zprovozněn bankomat České spořitelny. Bankomat je umístěn v sídle pobočky České spořitelny v Proseči na náměstí, v budově staré radnice. Přítomnost bankomatu by měla usnadnit život především našim občanům, ale pomůže také rozvoji cestovnímu ruchu v našem regionu.

Jan Macháček

**ČESKÁ
SPORITELNA**

Letošní ročník cyklo závodů se povedl

V sobotu 9. června 2012 se v Proseči uskutečnil již 12. ročník prestižního MTB závodu v pískovcových skalách s názvem Era Cyklo Maštale 2012. Na start se postavilo téměř 700 závodníků všech věkových kategorií. Závod, který pořádá Sdružení obcí Toulavcovy Maštale, odstartoval náměstek hejtmana Ing. Roman Líněk. Závod si za dobu své existence získal své skalní příznivce a i letos přilákal další nové závodníky z celé České republiky.

Ani ranní deštivé počasí neodradilo závodníky, kteří si přijeli zasoutěžit a prohlédnout si pískovcové skály přírodní rezervace Maštale, přes které většina tras závodu vedla. Starty všech kategorií proběhly přesně dle časového plánu a organizačně se vše zvládlo bez kompli-

kací. Celým sportovním dnem provázeli zkušený moderátor Jan Rýdlo.

Kromě jednoho závodníka, který byl převezen do nemocnice, se závod obešel bez vážnějších zranění. Pro letošní závod se podařilo získat nového hlavního partnera, což umožnilo rozšířit doprovodný program. Nový partner, kterým je ČSOB a jejich obchodní značka Era, přinesl stabilitu a možnost dalšího rozvoje závodu v příštích letech.

Na závěr si dovoluji jedno osobní poděkování všem dobrovolníkům a partnerům závodu, bez nichž by se závod nikdy neuskutečnil. Jejich zásluhou byla organizace a průběh velmi dobrý. Další poděkování patří všem občanům za báječnou atmosféru, kterou letošní závod měl.

Jan Macháček

LETNÍ KINO PROSEČ areál ZŠ Proseč - "na schodech"

RYCHLE A ZBĚSILE 5

4. července/22,00 hod.

akční/USA/130 min./30,-

PERFECT DAYS - I ŽENY MAJÍ SVÉ DNY

11. července/22,00 hod.

komedie/ČR./108 min./30,-

v případě nepříznivého počasí budou filmy promítány v náhradním termínu

PŘIPRAVUJEME V MĚSÍCI SRPNU

- POČÁTEK

- RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

Z jednání zastupitelstva

Letos se konala již dvě jednání zastupitelstva města. První zastupitelstvo se uskutečnilo 28. února 2012. Nejdůležitějším bodem bylo schválení rozpočtu města Proseč na rok 2012, tento bod byl schválen většinou přítomných zastupitelů. Dalším důležitým bodem jednání byl návrh rady města na udělení trojice čestných občanství, návrh byl schválen jednohlasně. Lady Milena Grenfell-Baines, Eva Paddocka a Rudolf Fleischmann se tímto rozhodnutím zastupitelů stali novými čestnými občany města. Slavnostní předání ocenění by mělo proběhnout letos v září.

Druhé jednání zastupitelstva v letošním roce proběhlo v úterý 12. června 2012,

Jan Macháček

Proseč rozšiřuje archív města

Jak jsem již zmínil v minulých číslech zpravodaje, podařilo se nám v Národním filmovém archivu dohledat a vyjednat poskytnutí filmových materiálů pořízených během návštěvy Thomase Manna s rodinou v Proseči v lednu roku 1937. Kromě toho jsme získali také filmový materiál o Proseči z 30. let minulého století, který mapuje tehdejší výrobu dýmek. Všechny materiály z NFA jsou již v Proseči a budou součástí připravované multimediální expozice muzea.

Přímo pokladem bych nazval dar, který našemu městu věnovala dcera Rudolfa Fleischmanna Lady Milena Grenfell-Baines jako výraz poděkování za udělení čestného občanství pro sebe, sestru a svého otce. Tím darem jsou osobní předměty pocházející z rodinné sbírky. Materiály obsahují korespondenci mezi spisovatelem Thomasem Mannem a Rudolfem Fleischmannem, dobové fotografie a kompletní text s vepsanými po-

na programu byly rozpočtové změny v roce 2012, závěrečný účet města za rok 2011 a zpráva o přezkoumání hospodaření města za rok 2011. Vše bylo schváleno bez připomínek. Důležitým bodem programu bylo rozhodnutí o poskytnutí jednorázového příspěvku ve výši 75 tisíc korun pro Město Skuteč na výstavbu Záchranné zdravotnické služby Skuteč, kterou by po vystavění měl následně převzít a provozovat Pardubický kraj. Zastupitelé na základě doporučení rady města a po několika dotazech jednohlasně podpořili schválení příspěvku, který v případě realizace ZZS bude ku prospěchu našeho regionu a především našich občanů.

známkami, který sloužil Rudolfu Fleischmannovi jako podklad pro přednášku s názvem „How Rudolf Fleischmann from Prose Met Thomas Mann“, kterou v roce 1957 absolvoval na univerzitě v Anglii. Text začíná návštěvou Fleischmanna, Fritze a Herynka u prezidenta E. Beneše. Po zdokumentování a přeložení poskytneme tyto materiály našim občanům a návštěvníkům města v rámci stálé expozice muzea.

Jan Macháček

Návštěva hejtmana v Proseči

Hejtmán Pardubického kraje Radko Martínek přijel 30. května 2012 na oficiální pracovní návštěvu do Proseče. Na městském úřadě se setkal s vedením města a starosty okolních obcí. Během své návštěvy se zajímal o dopravní obslužnost po změně jízdních řádů a další problémy našeho regionu. „Proseč je specifická, křižují se zde tři regiony, proto je potřeba sladit potřeby občanů s možnostmi dopravců,“ domnívá se hejtmán, proč přetrvávají některé potíže. Více než hodinová věcná diskuze byla zakončena společnou prohlídkou Muzea dýmek na náměstí. Na

opravu střechy pamětního domku čp. 61, který je kulturní památkou, poskytl letos Pardubický kraj našemu městu dotaci ve

Matrika

Jubilanti

70 Václav Šoupal, Zábोří
Jan Ledajaks, Česká Rybná
František Štusák, Zábोří

Zemřeli

Anna Stodolová, Proseč
Miroslav Feltl, Česká Rybná
Květa Tichá, Česká Rybná

Narození

Šárka Zárubová, Proseč

Červené kontejnery umístěny

Začátkem června byly v Proseči a místních částech rozmístěny čtyři červené kontejnery Elektrowin, nacházejí se po jednom v Proseči, Zábоří, Podměstí a České Rybné. Kontejnery Elektrowin slouží pro sběr drobných elektrozařízení jako např. žehličky, varné konvice, kuchyňské roboty, vrtáčky apod. Tato služba doplní již spuštěný sběr velkých elektrospotřebičů v průmyslové zóně (otevřeno v červenci – 7. 7., 21. 7.), baterie můžete odevzdávat na chodbě městského úřadu do připraveného E-Boxu. Doufáme, že Vám tato nová služba usnadní život a přispěje také ke snižování velkoobjemového odpadu během svozových dnů.

Jan Macháček

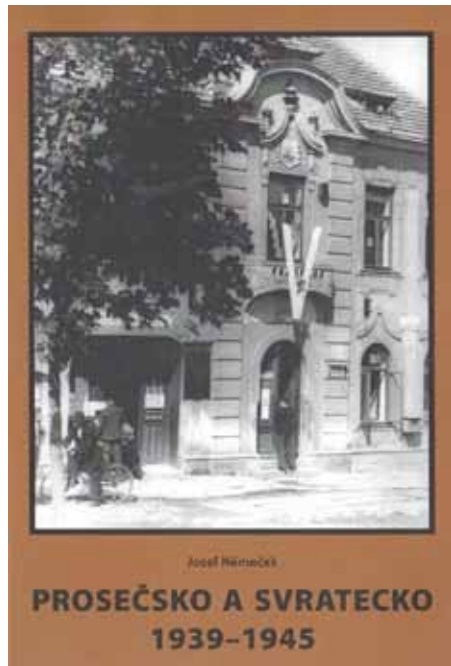
výši 100 tisíc korun. Kompletní oprava střechy bude provedena letos na podzim.

Jan Macháček

Město Proseč vydalo knihu

Město Proseč vydalo v červnu novou knihu s názvem „Prosečsko a Svratecko v letech 1939 až 1945“. Kniha má 155 stran, cena za jeden výtisk je 250 Kč, ke koupi je v pokladně městského úřadu. Náklad je velmi omezený, v případě zájmu proto neváhejte.

Autor Josef Němeček v knize mapuje události v období Protektorátu za nacistické okupace a odbojovou činnost, spojenou se jmény generála revolučního vojska Josefa Svatoně a jeho pobočníka Eduarda Sošky, vedoucích nekomunistického od-

boje Rady - 3. Oba byli 1. listopadu 1944 gestapem zastřeleni na Pasekách. Vedle desítek historických fotografií, především z květnového povstání v roce 1945, se mohou čtenáři seznámit s velmi podrobnými zápisy tehdejšího prosečského kronikáře pana Tošovského, nebo se vzpomínkami obchodníka Viléma Tefra z Pasek, který se stal svědkem oné listopadové tragédie významných představitelů II. odboje na území Českomoravského vysočiny.

V oblasti Svratecka, ale i na Prosečsku, působil od 26. března 1945 sovětský oddíl zvláštního určení „Vpřed“, vycvičený orgány státní bezpečnosti (NKVD) a jeho velitelem byl N.J. Melničuk (Orel). Samotná Svratka a okolí se v květnové revoluci 1945 stala druhým místem ve východních Čechách, kde došlo k národní revoluci. Pro čtenáře bude jistě velkým překvapením informace o tom, že město Svratku a obec Svratouch v dopoledních hodinách dne 9. května 1945 bombardovala sovětská letadla, nikoliv letadla německá, jak komunistická propaganda následně několik desítek let tvrdila. Bylo jen šťastnou náhodou, že nedošlo ke ztrátám na životech, jak se bohužel stalo v tento den v Křížové, ve Ždírci nad Doubravou a v Hrotovicích, kde se padli po náletu sovětských bombardérů a stíhaček počítali na desítky, nemluvě o velkých hmotných škodách. I o těchto tragédiích se v knize píše.

Jan Macháček

Materiál na pozemcích města

Vážení spoluobčané, v květnu a červnu bylo na základě místního šetření zjištěno a zdokumentováno mnoho míst, které jsou veřejné plochy v majetku města a je na nich dlouhodobě uskladněn soukromý stavební materiál, dřevo, apod. Vedení města Proseč vyzývá tímto všechny majitele, aby si takto uskladněný materiál na městských pozemcích odklidili nejpozději do 31. července 2012. V případě neuposlechnutí této výzvy může být vyměřen poplatek za pronájem veřejného prostranství na základě obecně závazné vyhlášky č. 3/2011 o místních poplatcích a to až tři roky zpětně. Děkujeme všem za pochopení a pomoc, jistě je v zájmu většiny mít nejen pěknou zahrádku, ale také pěkné a udržované veřejné prostranství před ní. Je to vlastně vizitka nás všech.

Rada města Proseč

Ze života MŠ

Poslední měsíc školního roku bývá věnován především aktivitám předškolních dětí. Ty končí svou pouť ve školce a v září nastupují do základní školy. Děti se loučí se svými mladšími kamarády a také s pedagogy, kteří se jim snažili být v jejich konání oporou. Poslední společná oslava Dne dětí, „pasování na školáky“, noční spaní ve školce a výlet na zámek ukončují školní rok v MŠ.

A tak než se opět setkáme, přejeme všem hodně sluníčka a pohody. Vám, rodičům, hodně radosti z Vašich dětí.

Zaměstnanci MŠ

Autor: Martina Paulišová, kompletní fotogalerie na:
www.cyklomastale.cz a www.mestoprosec.cz

Městská knihovna informuje

Oznámení čtenářům

Městská knihovna oznamuje čtenářům, že v období od 23. 7. do 3. 8. bude knihovna uzavřena.

Nové knihy

Knihy pro dospělé čtenáře:

Richelle Mead – Vampýrská akademie, Vampýrská akademie 2 – Mrazivý polibek, **Lars Kepler** – Hypnotizér, **Arthur C. Clarke** – Duch z Grand Banks, **Patricia Cornwellová** – Kalné vody, **Sandra Brown** – Nebezpečná podoba, **Henry Denker** – Dar života, Nejtěžší zkouška, **Ayaan Hirsi Ali** – Rebelka (Odvrácená strana islámu), **Thomas Block** – Peklo v oblacích, **Karel Cubeca** – Prokletí zlatokopů, **Petr Benjamin** – Vysoká hra, **Thomas Weldon** – Chirurgova dcera, **Glenn Cooper** – Tajemství sedmého syna, **Lee Harrisová** – Vražda o stříbrné svatbě,

Ivanka Devátá – Koukám a co nevidím, **Zuzana Francková** – Hra na schovávanou, **Irena Fuchsová** – Když se žena svléká, **Táňa Nálepková** – Scénář provinčního příběhu, **Catherine Cooksonová** – Prázdná náruč, **Barbara Taylor Bradfordová** – Síla poznání, **Johanna Lindseyová** – Něžný válečník, Horoucí srdce, Vězeň mé touhy, Okouzlení, **Hedwiga Courths-Mahlerová** – Vykoupení, Kouzelná, **Diana, Catherine Coulterová** – Noční bouře, Opojení, **Jennifer Blake** – Divoký ráj, **Janet Dailleyová** – Dědička, **Jude Deveraux** – Sametový anděl, **Elizabeth Lowellová** – Okouzlení

Josef Němeček – Prosečsko a Svratecko 1939-1945, **Břetislav Tureček** – Nesvatá válka o Svatou zemi, **Olga Walló** – Pohled profesionálního průvodce – Barma, **Natálie Bogdanová** – Hubneme podle krevních skupin, **Olga Šípková** – Buď fit s ČT, Buď fit s ČT 2 – Domácí posilovna, **Zdenka Blechová** – Jak lépe porozumět dětem, **Ilona Karásková** – Aranžování květin,

Vaření: Recepty za babku, Recepty, co dům dal, Vaříme doma knedlíky, brambory, těstoviny, Saláty po celý rok, Rychlovky, aneb co dům dal, Dietní recepty, Mikrovlnná a horkovzdušná trouba, Muži v zástěře, Co chutná v horkých dnech, Uzené a uzeniny

Knihy pro děti a mládež:

Astrid Lindgrenová – Madynka záchránkyně, **Jaroslav Němeček**, **Ljuba Štípalová** – Skvělé příběhy Čtyřlístku (23 příběhů z let 1976-1979), **Vojtěch Stekláč** – Dvočata v akci (Poklad hraběte Domanína), **Thomas Brezina** – Nechte nás žít! Zachraňte poníky!, **Franziska Gehmová** – Kámoška k zakousnutí, Přepadení v muzeu, **Malin Stehn** – Těžké rozhodnutí, **Joanna Campbell** – Nesnadný návrat, **Gaby Hauptmann** – Káju nic nerozhází, **Jane Ayres** – Temní koně, **Věra Řeháčková** – Lucka s partou na putovním táboře, Lucka mezi partou Ostřilenců, Nik a Nika v nesnázích, **Irena Brandejsová** – Jako Romeo a Julie, **Jitka Komendová** – I bez Kláry mám spoustu průšvihů, **Luděk Stíníl** – Chci se zamilovat, Střípky vášně a sexu

Třetí Prosečský dýchánek

Ve středu 13. června 2012 se uskutečnil třetí Prosečský dýchánek ve staré evangelické škole. Hostem dýchánku byl známý filmový a divadelní herec Vladimír Javorský, který je čerstvým držitelem Českého lva za roli ve filmu Poupata. Hlavním tématem dýchánku byla poněkud méně známá oblast působení pana Javorského, kterou je pantomima a pohybové a taneční divadlo, hlavně pak jeho spolupráce se světoznámým japonským tanečníkem Minem Tanakou. S tím souvisí Javorského zájem o Japonsko a v širším měřítku o asijskou kulturu a mentalitu a také záliba v přípravě čajů. A tak dýchánek plynul střídavě ve vážném a odlehčeném tónu, pan Javorský průběžně vařil čaje rozmanitých chutí a vůní, kterými zásoboval všechny přítomné. Povídání o životě, divadle, čaji, Japonsku a o mnohém dalším bylo prokládáno četbou z řady knížek, které náš host dovezl společně se spoustou čajových konviček, síték a misek. Ubíhalo to všechno mile a rychle, závěrečná pasáž dýchánku byla ve znamení četby japonské a tibetské poezie a úplně na konec jsme vyslechli text Jana Skácela.

Se závěrem třetího dýchánku se uzavřela první řada Prosečských dýchánků a další, jak doufáme a plánujeme, přijdou na řadu na podzim. Děkujeme všem, kteří se podíleli na jejich pořádání a všem početným příznivcům.

Za Kulturní komisi Marek Rejent

Proseč uctila památku obětí osady Ležáky

V neděli 24. června 2012 se konal pietní akt k 70. výročí vyhlazení osady Ležáky nacisty. Město Proseč se této akce zúčastnilo poprvé v rámci oficiálního ceremoniálu, přítomni byli všichni členové rady města, kteří se poklonili a uctili památku všech obětí tohoto neospravedlnitelného činu. Přesně před sedmdesáti lety nacisté srovnali osadu Ležáky se zemí jako odvetu za atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Kromě dvou malých dětí nikdo nepřežil. Obyvatele nacisté popravili a děti zplinovali v koncentračním táboře v Polsku. Pietního aktu se zúčastnil také prezident České republiky Václav Klaus, předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová a pražský arcibiskup a kardinál Dominik Duka. *„Byl to promyšlený čin okupantů, který naznačoval možný osud Čechů, pro něj, podle německých nacistů, nemělo být v naší tisíc let existující vlasti v budoucnu žádná místo. Jen málo scházelo k tomu, aby se osud lidí z Ležáků stal osudem milionů našich spoluobčanů,“* uvedl na vzpomínkové akci český prezident Václav Klaus.

Jan Macháček

Výstava ZUŠ v knihovně

Ve čtvrtek 7. června proběhla v městské knihovně vernisáž výstavy prací žáků výtvarného oboru ZUŠ Skuteč, poboček Proseč a Perálec. Po úvodním slovu paní učitelky Lucie Krchové byla výstava slavnostně zahájena vystoupením žáků hudebního oboru ZUŠ.

Eva Rejentová

Otčenáš Máří Magdalény

Kateřina Dospěllová

ZŠ Smetanova Skuteč

Stará, už velmi stará žena sedí v malé, zřešelé místnosti. Pokoj je uklizený, čistý, ale prostý. Domácí atmosféru kazí jenom nádech dezinfekce. Její mysl zvolna jak loďka v líném proudu řeky proplovává vzpomínkami, její ruce svírají šňůrku korrálků a drobné rty něco bezhlesně odříkávají, snad modlitbu...

„Otče náš,...

....tatínek. V cizině se vyučil zbrojířem. Měl smysl pro přesnost, tak mě učil matematiku. I když doma moc nepobyl, chodil se mnou kupovat chleba. Silný duchem i tělem. Pamatuji si ho jako svého ochránce. Ach, kéž by tu mohl být se mnou. Svoji rodinu jsem měla vždycky ráda a modlila jsem se za ni každý večer.

jenž jsi na nebesích,

posvěť se jméno tvé,

....možná jen z velké lásky k Bohu mi tatínek vybral jméno, které zná celý křesťanský svět. Nemohl tenkrát tušit, že i já si projdu svou cestou utrpení, podobně jako moje jmenovkyně Máří Magdaléna. Mařko, Magdo, Majdaleno.... Jen babička mi tak neříkala. Na tu noblesní dámu, narozenou již za Rakouska - Uherska, jsem byla vázaná. To neskutečné štěstí, kdy jsem se k ní po válce vrátila, už nikdy nezažiju. Ale Hospodin si ji dávno vzal k sobě. Bydlela s námi na Žižkově a starala se o mě. Moje maminka, povoláním novinářka, měla moc práce. Neviděla moje roztrhané šaty od rvaček, ani mě neposílala do koupelny se umýt. Starala se o nás peníze a to mnohdy stačilo. Průšvihy nežehlil zase nikdo jiný než babička. Matku si však pamatuju dost jasně. Její modré, velké oči orámované dlouhými

řasami a hřívou vlnitých, hustých vlasů vidím dodnes před sebou. Štíhlé tělo, samozřejmě po babičce, a to nejstarostlivější srdce tlouklo snad jen pro mého otce.

přijď království tvé,

bud' vůle tvá jako v nebi,....

....Jeník. Můj milovaný brácha. Chtěl být navigátorem nebo letcem. Přitahovala ho práce se stroji, s technikou. Letadla miloval. A jeho sen se mu splnil. Před válkou odjel do Anglie. Určitě se mu tam líbilo, i když to muselo být peklo. Nálety, bombardování a ti zranění. Už jsem ho nikdy neviděla.

tak i na zemi.

....a budiž i jemu země lehká.

Chléb náš...

....nojo, to bylo tenkrát po invazi do Normandie. Když jsme se v čtyřicátým čtvrtým v červnu dozvěděli o postupu spojenců, zavládla v Ravensbrücku radost. Německým dozorcům se to samozřejmě vůbec nelíbilo. Pozavírali nás, nedali nám najíst, ale víru, že to bude ve světě lepší, nám nevzali. Byla jsem zavřená v cele s Maruškou Brožovou, a když si vzpomenu, co se nám stalo, musím se smát. Měly jsme u sebe dva stroužky shnilého česneku a kousky tvrdého chleba, opravdu jen kousíčky. V místnosti bylo malé, rezavé a staré topení. Napadlo nás, že zkusíme něco na způsob česnekové polévky. Ta rezavá voda pro nás znamenala tekutiny na celý den. Česnek se ohřál, vymáčkala se z něj voda a do toho jsme přihodily chléb. Česnekovou vodu a starý chleba jsme měly v mističce, kterou jsme v cele našly. Máňa chtěla ochutnat první, a když si přikládala misku k puse, vlítla jí tam moucha. Mařka všechno vyprskla a nádobka jí spadla. A bylo po česnačce. Snad jediná moucha v okolí a zrovna Marie ji musela okusit. No, to bylo něco nehorázně smutného, až jsme z toho obě řvaly ještě hodinu. Když se mi pořád omlou-

vala, místo pláče jsem se začala smát, protože jsem nic lepšího na její rozveselení nevymyslela. Nakonec jsme se tedy smály obě, až jsme se za břicha popadaly a doteď mi bzúčení mouchy připomene Marušku.

vezdejší dej nám dnes

a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům...

...nebudeš mi to věřit, ale opravdu jsem jim odpustila. Jakákoliv zášť léty pomine. Nejsem mstivý člověk a ani sebe z ničeho neobviňuju. Naše vina spočívá snad jen v tom, že jsme zůstali naživu. A i to se brzy změní.

a neuveď nás v pokušení,...

...to pokušení... Pokušení skončit svůj život. Neměla jsem nic. Byla jsem bez rodiny, příbuzných a přátel mi umírali jako na běžícím páse. Plakala jsem, křičela a stejně jsem neskutečně trpěla. Bolest, která se ve mně hromadila, byla nesnesitelná. I když byly i světlé chvíle a všichni jsme si navzájem dodávali sílu, bylo to moc zlé. A ty chudinky ženy z Lidic. Jak ony trpěly po zjištění, že přežily své děti a že nemají své muže, bratry a otce? Určitě nepředstavitelně. A mně zemřeli rodiče i bratr, kamarádky i kamarádi, dětské lásky i známí. Zabývala jsem se i otázkou, proč já? Proč zrovna já jsem naživu? Kdy přijde i můj konec a co ten konec urychlit? Trápily mě zlé sny. Bála jsem se vzít si život a zároveň jsem se bála, že mi ho vezme někdo jiný. Jako věřící jsem si sebevraždu nepřipouštěla. Ale proč Bůh dopustil válku a zlo, které je konáno na nevinných lidech? Poučení? Snad poučení pro další generace. Další válku bych zažít nechtěla. Snad ani nikdy v budoucnu nenastane. To, co by to udělalo s dnešním vyspělým, ale rozmazleným světem, je nepředstavitelné. Je nutné ovládnout se a nechat pokušení jen myšlenkou. Člověk není totiž nic jiného než řada jeho činů.

ale chraň nás od zlého.

Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.

... a tak v Tebe, Bože, věřím celý život. Hledám Tvé náповědy, jak žít a snažím se žít tak, jak určuješ. Nikdy jsem Tě neprestala hledat a doufat...

Amen.“

Literární podoba příspěvku do soutěže vznikla na základě skutečného příběhu a je výsledkem několika schůzek autorky s paní M. Zajícovou.

DUHA - letní koncert

V pátek navečer 16. června se sešli příznivci a přátelé DUHY s členkami sboru na letním koncertě, tentokrát mimořádně v základní škole. Všichni jsme byli zvědaví (i jsme se trochu báli), jak bude znít hudba a zpěv ve školní hale. A je to až neuvěřitelné, shodli jsme se na tom, že bylo šťastné řešení přesunout koncert sem. Bylo krásně slyšet a bylo tu i dost místa pro posluchače. Děkujeme tímto vedení ZŠ za vstřícný přístup a propůjčení haly pro vystoupení. Děkujeme i za pomoc s pořadatelskou službou paní knihovnici Rejentové.

Vlastní koncert měl několik částí. Nejprve vystoupili zpěváci z MŠ (Kája Kynclová, Ema Skálová a Ondra Trynkl), pak zazpívaly dívky z 1.- 4. r. ZŠ (Adélka a Káta Stodolovy, Adélka Jetmarová a Nela Doležalová). Potěšilo nás, že pět z nich jsou děti či vnoučata členek sboru.

Do druhé části programu byly zařazeny dvojhlasé a trojhlasé úpravy moravských lidových písní, to aby se zpěvačky rozezpívaly a připravily se na hlavní, obtížnější část celého pořadu – Moravské dvojzpěvy Antonína Dvořáka. Závěr koncertu tvořily české národní písně a vloudila se mezi ně i jedna veselá východoslovenská.

Máme radost, že si cestu na koncert našlo poměrně dost návštěvníků, děkujeme hlavně přátelům z klubu seniorů, kterých se sešlo opravdu hodně. Těšíme se při příštím koncertě na shledanou i s dalšími posluchači.

V. Stoklasová

Noc kostelů

Noc našeho kostela

Uskutečnit NOC NAŠEHO KOSTELA je dobrá myšlenka. Mnohdy o této sakrální stavbě veřejnost tak málo ví a zná. Chodí kolem s jistým odstupem a snad i s ostychem. Nezajímá ho. Nemá k němu žádnou vazbu citovou ani fyzickou. Jsem přesvědčena, že i nevěrec nebo snad ten, který o sobě říká, že je ateista, v těchto místech nalezne zvláštní zklidnění, mír, sám v sobě. Odchází naplněn něčím, co sám nedokáže slovy říci. Je to tak snadné! Stačí překročit práh kostela! Mistrným průvodcem a vypravěčem o původu kostela byla naše Pavla – díky, Pájo!!

Varhanní koncert přiblížil nám všem, co krása tónů varhan dokáže. Jak se rozezvučí, jak zabuší na člověka, jak dokáže pohladit a dá možnost přenést se do skladby mistrů. Krásné a zase krásné!

Náhodné seskupení – pěvecký sbor NAŽIVO – se představilo jako sbor velmi schopný. V jejich zpěvech člověk hledá sebe, hledá sílu. Nachází se. Rád přijímá texty písní, pro příští dny čerpá jistotu a ujištění v sílu a ochranu Boží. Prosím, zpívejte a zase zpívejte! Rozdávejte svým zpěvem radost. Díky. A úvodní píseň? Ta mnohé návštěvníky, jak se dnes říká, dostala. Z kůru jste jistě cítili společnou atmosféru, která vládla v lodi chrámu

mezi posluchači. V tu chvíli jako by vás měli mezi sebou – spolu s vámi si broukali a tiše prozpěvovali, udávali si takt – cítili jste to?

Dále varhanní hudba při svíčkách! Úžasný vstup do setmělého kostela! Děti v průvodu přicházejí s lampičkami v ruce. Dojem? Příchod svatojanských broučků. Velcí, malí a sotva stojící na svých nožkách, mají svíčky a lampičku z Karafiátových „Broučků“. Přiblížením do středu kostela se svíčky slévají v jeden plamen v blízkosti oltáře. Do kostela přišlo světlo za doprovodu tiché varhanní hudby. Jak symbolické! Hudba při svíčkách.

Ve farní budově milé přijetí pořadatelů. Nabízejí občerstvení, nabízejí dětský koutek pro děti, aby rodiče mohli sledovat dokumenty z minulosti farnosti až po současnou dobu. Stavba kostela, oprava interiéru, venkovní fasáda, náter věže horolezcem Jaroslavem Marešem, dále přehled kněží sloužících ve farnosti Proseč. Příprava této prezentace nebyla tak snadná. Vyžadovala klid, trpělivost. Upravit a seřadit desítky půjčených fotodokumentů, zápisů kronik... Díky. Oživily vzpomínky na minulý čas. Většina z nás vzpomněla na otce děkana Josefa Čechala. Kněze, který pokřtil několik generací, oddal manželské páry, rozloučil se i se stovkami zemřelých farníků...

Výstup na věž kostela sv. Mikuláše je i vstupem na nejvyšší bod náměstí. Byl velký zájem vylézt nahoru, podívat se. Divili byste se, jací odvážlivci se našli, aby vystoupali po žebříku v úzkém prostoru. Pro mnohé to bylo velké dobrodružství. Právě tam se jim podařilo splnit dávné přání – výhled do setmělého kraje.

Zájem o NOC NAŠEHO KOSTELA byl velký. Lidé přicházeli od 18 hodin, využívali prezentace s nebyvalým zájmem. Možná, že mnohým se přiblížilo dosud nepoznané, měli možnost širšího a hlubšího poznání. NOC NAŠEHO KOSTELA pomalu končí za doprovodu posledních tónů varhan. Blíží se 22 hodina.

Velké poděkování patří Vám všem nejenomovaným, kteří s ochotou a nadšením darovali svůj čas. Bylo za tím hodně starostí a bezesných nocí. Dobré dílo se podařilo. Díky!

Dík patří všem u Řebíčků! Vaše schopnosti jste darovali nám všem pro poznání a radost. Kristýnko, Tobě patří dík! Přejeme si, abychom se s Vámi setkávali při různých akcích farnosti a veřejnosti.

Tolik malá informace těm, kteří se nemohli zúčastnit NOCI NAŠEHO KOSTELA.

Marie Soukalová, Podměstí

100 let skautingu v naší vlasti, 85 let skautingu v Proseči.

Skautské hnutí v naší zemi si v letošním roce připomíná 100 let od svého vzniku a skauting v Proseči se letos „dožívá“ úctyhodných 85 let. Při této příležitosti bychom Vás chtěli postupně ve 4 dílech seznámit s historií skautského hnutí v našem městě. Nyní Vám předkládáme I. díl tohoto cyklu.

Jelikož nejsme renomovaní historikové, prosíme Vás o shovívavost, cílem nebylo vytvořit fundovaný historický dokument, ale populárně seznámit veřejnost. Taktéž se omlouváme za případnou nepřesnost či neúplnost ohledně jmen osob a prosíme Vás o spolupráci pokud by někdo měl nějaké další informace týkající se tohoto tématu. Rádi je doplníme do našich záznamů.

Skautingu v Proseči 1 díl

Počátky skautského hnutí 1927 – 45

Pro počátky skautingu v Proseči bohužel nemáme k dispozici žádné kroniky. Pravděpodobně byly nějaké psány, zůstaly však zřejmě v majetku tehdejších vůdců a nyní nejsou k dispozici. Musíme proto vycházet pouze ze vzpomínek p. Jana Vondry (Tyto vzpomínky sepsal RNDr. Jan Vondra v září roku 1991 pro obnovené skautské středisko v Proseči).

Zásluhu na vzniku skautingu v Proseči měl svým dílem jistě i páter Josef Dvořák, který zval děti na vycházky do přírody a hrál s nimi různé neznámé hry. „Na vycházky s námi chodil v krátkých manšestrových kalhotách, v zelené košili. Vidím ho jako dnes-na hlavě měl široký, hnědozelený klobouk a kolem pasu opasek. Myslím, že se na něm třeptila spona snad skautského odznaku. Tolik ze vzpomínky, která se mi vynořila z dávných a minulých roků...“

Hlavním strůjcem skautingu v Proseči se však stal právě Jan Vondra. Ten odešel roku 1925 studovat na učitelský ústav do Litomyšle. Zde již byla skautská organizace rozvinutá, mnoho jeho známých a spolužáků bylo skauty a dokonce ředitel učitelského ústavu, který navštěvoval, byl okresní skautský zpravodaj. „Nebyl proto žádný div, že jsem byl i já se svým neumělým nadšením pro skautování vtažen do této litomyšlské skautské rodiny,“ píše Jan Vondra.

Jak jezdil Jan o víkendech domů, dělil se o své zážitky s kamarády. Začali podnikat různé aktivity a časem se vytvořila družina zatím ještě neorganizovaných skautů. V roce 1927 absolvoval Jan Vondra župní Lesní školu pro vůdce skautských oddílů a přivezl si nadšení a myšlenku založit skutečný, organizovaný skautský oddíl. Spolu s litomyšlskými skauty se rozhodli uspořádat propagační akci, pronajali si sokolovnu a zahrál zde skautský orchestr. Roku 1927 tedy vzniká první oficiální skautský oddíl. Potýkali se s materiálním

nedostatkem, ale nadšení bylo silnější. V roce 1928 se připojili skauti k oslavě 10. výročí založení Československé republiky. Připojili se do průvodu, ve kterém vezli trakary ozdobené hesly skautského zákona. V Rychtářových sadech, kde se také slavnost pořádala, postavili stan a rozložili zde skautskou a propagační literaturu. Uspořádali soutěže pro mládež a také závody s těmi trakary.

Prosečský oddíl zřejmě spadl pod litomyšlské středisko a místní středisko zde vzniklo až po 2. světové válce. Jan Vondra píše roku 1928, že skautský chlapecký oddíl má asi 17 členů. Oddíl se pravidelně scházel a podnikal výpravy do okolí, chlapci složili skautské sliby. Jednou z výprav byla cesta do Brandýsa nad Orlicí, z této výpravy se zachovala fotografie kde jsou chlapci zachyceni u pomníku J.A. Komenského.

V roce 1929 skončil Jan Vondra studium na učitelském ústavu, ale marně sháněl učitelské místo. Získal ho až v Břeclavi a již obtížně udržoval dřívější kontakty. Oddíl převzal Rudolf Hromádko. Byly podnikány již náročnější výpravy a pěstovala se cyklistika. Nevíme více o táborech a další činnosti. Rudolf Hromádko vedl oddíl až do obsazení republiky německými okupanty a zrušení Junáka roku 1940.

Tolik ze vzpomínek RNDr. Jana Vondry, které sepsal ze svých vzpomínek a zápisů v září roku 1991.

Z období německé okupace až do osvobození 1945 nemáme žádné informace ohledně činnosti Junáka v Proseči. Skautování bylo zakázáno a tak se nová činnost rozvinula až po skončení války v roce 1945.

Dle podkladů zpracoval
Václav Nádvorník.

Zakládajícími členy Junáka v Proseči byli tyto chlapci

Vondra Jan, syn hodináře Na domkách

Vobejda Ludva, syn holiče na náměstí

Košnar Slávek, syn tesaře u rybníka

Janda Olda, syn obchodníka Na domkách

Čermák Vlastík m, syn sokolníka v Proseči

Novák Jarek, Na pasecké ulici

Vobejda Honzík, syn holiče na náměstí

Petr Vlastík, syn trafikanta na náměstí

Koutný Pepík, bratr Mařenky Hromádkové

Kašpar Jarek, syn pekaře Na domkách

Hromádka Ruda, syn dýmkaře Na domkách

Janda Pepík, syn obchodníka Na domkách

Semerád Lojzík, syn četnického strážmistra

Loukota Olda, ze Zábře

Brandejs ?, účetní od Kosinerů

Historie ochotnického divadla v Proseči – I. část

Vraťme se v čase o nějakých 170 – 180 let nazpět. Proseč byla v té době malé ospalé městečko s náměstím lemovaným dřevěnými domky s podsídkami a sochou Nejsvětější Trojice uprostřed. Spojení městečka s okolním světem bylo velmi nedostatečné, takže o kulturu tu byla velká nouze. V té době, kdy je všude ve městech a na úradech slyšet jen němčina, se mladý sedmnáctiletý student litomyšlského piaristického gymnázia František Čupr, zapálený vlastenec, syn prosečského kováře z č. 123 na Domkách, rozhodl navčivovat v Proseči ochotnická představení. Podrobnosti o veselém studentovi, zapáleném ochotníkovi a recitátorovi Fr. Čuprovi i o divadelních představeních v Proseči se můžeme dovědět z jeho deníku, který najdeme v sebraných spisech Aloise Jiráka. Škoda, že v deníku nebyla uvedena jména dalších prosečských ochotníků. Jen v sokolské kronice jsou uvedena jména pravděpodobných Čuprových pomocníků – studentů Vincence a Josefa Fukarových a Josefa a Antonína Hlaváčových. (Vincenc Fukar – později MuDr., Josef Fukar – soudní úředník, Josef Hlaváč – JuDr., později veřejný právník, Antonín Hlaváč – vrchní inženýr u dráhy v Brně.)

Dnes už asi nepochopíme, že student musel nejprve pokorně požádat novohradskou vrchnost o svolení „pořádati divadlo v Proseči“. Povolení dostal a už od ledna 1838 se navčivuje. Student Čupr nelitoval námahy a docházel ze školy z Litomyšle pěšky do Proseče, večer navčivoval divadlo a ráno za svítání spěchal zpět, aby stihl v 8 hodin vyučování.

Připravovaná představení byla většinou česká, což byla v té době vzácnost – v Poličce, v Litomyšli se hrálo jen německy. Čupr sám rozepisoval role, pomáhal malovat a rozestavovat kulisy, samozřejmě hrál a „deklamoval“, den před představením i „cedule“ roznášel.

První představení se hrálo už 27. února 1838 a to „Čtyři strážé na jednom stanovišti“ od Štěpánka a „Rohovín čtverrohý“ od V.K. Klicpery. Další představení i s jinými hrami následovala rychle za sebou. Hrál se 3. března, 14. a 19. dubna, 2. a 3. června, 8. července a pak ještě 21. a 22. září. Je až neuvěřitelné, že za těch několik měsíců byli schopni prosečští ochotníci nacvičit a odehrát řadu různých kusů – českých i několik německých. Tituly her lze nalézt v knize Českobratrské Prosečsko nebo v sokolské kronice. Na jejich vystoupení přicházeli nejen prosečští občané včele s faráři a učiteli, ale i pánstvo z Nových Hradů, Chrudimě, Luže, Rychmburka, studenti z Luže a Litomyšle. Hrál se na radnici, pak také u Klugarů.

Čuprův deník končí vylíčením posledního představení 22. září 1838 o prosečském posvícení: „Pak složili stánek Tháliin a dali se do tance. Tancovalo se na radnici, tančilo se u Klugarů, tu jen při harfě. Do pěti do rána vydržel náš student v kole, nazejtří o posvícenském pondělí do tří do rána a teprve až v úterý posvícení dorazili.“

Tak končí deník a dochované zprávy o prvním ochotnickém divadle v Proseči. Jinde není nic zapsáno po více než 30 let.

František Čupr prožil svůj další život v Praze, stal se vý-

znamným filozofem, pedagogem, politikem a prvním českým indologem. Určitě patří mezi osobnosti, které se nesmazatelně zapsaly do naší historie. Je jen škoda, že jeho odkaz je neprávem opomíjen.

Zpracováno podle rukopisu pana Velimíra Dvořáka „Záběry, obrázky z kulturní minulosti Proseče“, díla J. a V. Dvořákových „Českobratrské Prosečsko“ – 2. vydání z roku 2006 a kroniky Sokola Proseč.

V. Stoklasová

Přehled kulturních a sportovních akcí v Proseči:

červenec – srpen 2012

- 4. 7. Letní kino Proseč – Rychle a zběsile 5 – akční krimi thriller USA – schody v areálu ZŠ ve 22 hod
- 11. 7. Letní kino Proseč – Perfect Days – I ženy mají své dny – česká komedie – schody v areálu ZŠ ve 22 hod
- 13. 7. Taneční zábava – hraje skupina Mogul – pořádá SDH Zábortí – Rychtářovy sady ve 20 hod
- 20. 7. Diskotéka – DJ Luděk Horálek – Ženy a SDH Zábortí – Rychtářovy sady ve 21 hod
- 10. 8. Taneční zábava – hraje skupina Řemen – pořádá SDH Zábortí – Rychtářovy sady ve 20 hod
- 18. 8. O pobár SDH Miřetín – 10. ročník – pořádá SDH Miřetín – nohejbalový turnaj trojic
- 16. 6. – 30. 10. Výstava „Oddechování“ – kresby Věry Junové – evangelický kostel v Proseči – každou neděli po bohoslužbách od 10.00 do 10.30 hod nebo na požádání

Klub seniorů

V květonovém čísle Prosečského zpravodaje jsme podrobně popsali náš celodenní výlet 16. 5. Nezbylo proto místo na informace o našich dalších aktivitách. Rádi proto uvádíme několik zajímavých akcí z května a první poloviny června. Plánovaná návštěva Ležáků bude až po uzávěrce tohoto čísla, takže informaci přineseme až příště.

10. 5. přijala pozvání k besedě o vztazích v rodinách, soužití generací a prožívání aktivního stáří PhDr. Lad. Lažová z Psychologické poradny v Chrudimi.

16. 5. byl už zmíněný celodenní výlet, připomínáme ho fotografií z překrásného arboreta.

Výcházky turistické skupiny v květnu a červnu byly zaměřeny hlavně na čištění a úpravu studánek na Horním lese, ale navštívili jsme, kromě jiných míst, 22. 5. Martiniče a Františky, 29. 5. Vranice, 19. 6. Roudnou.

3. 5. nás opět navštívili naši milí hosté – Cvrčci z MŠ se svým jarním programem.

24. 5. jsme soutěžili a bavili se na zahradě, nechyběly ani písničky.

7. 6. a 14. 6. jsme zabrousili do historie Proseče. Dozvěděli jsme se z kroniky Pašek, za jak dramatických okolností došlo k regulaci Olšinky (Prosečského potoka) a poslechli si i nějaké pověsti z pera M. Jenišťové a dalších členů klubu (Pečená husa, Salava...)

Stříbrný rok se zlatým koncem

Každý rok bilancujeme sportovní rok žáků naší školy. Sportovní rok začal jako obvykle během a jízdou na kole lesní krajinou, kterého se zúčastnili téměř všichni žáci školy. V září se už připravujeme na okresní kolo turnaje ve stolním tenise. Školní turnaj vyhrál Marek Rejent a spolu se 3 spolužáky se zúčastnil okresního finále, kde jediný zápas rozhodl o 2. místě (první stříbro).

Tradiční atletický závod „Hrošiáda“ nám moc nevyšel a 5.místo nemůžeme považovat za úspěch.

Turnaje v RINGU se zúčastnilo 9 družstev.

Okrskové kolo ve florbale jsme zvládli a mohli jsme se těšit do okresního finále, kde jsme až těsně před koncem dostali branku, která nás opět odsoudila na 2.místo (druhé stříbro). Okrskové kolo v halové kopané bylo v podání našich hráčů exhibicí, v pohodě postoupili do okresního kola, kde se už tak nedařilo a družstvo skončilo na konečném 4. místě. Tradiční domácí závod ve skoku vysokém vyhrál Michal Vopařil v novém školním rekordu 165 cm. V lednu se pak uskutečnila okresní kola v basketbale – chlapci 8.-9. tříd skončili opět druzí (třetí stříbro) a chlapci 6.-7.tříd byli těsně třetí.

Na tradičním lyžařském výcviku si zalýžovalo 25 dětí.

Závody v basketbalové dovednosti vyhrál Ondra Hromádka. Turnaje v nohejbale se zúčastnilo 9 družstev. Okrskové kolo v malé kopané žáků 4.-5.tříd absolvovali chlapci v Luži a skončili celkově třetí.

Poslední významnou soutěží okresního rozměru je turnaj ve volejbale. Okresní kolo této soutěže jsme zvládli bez problémů, vyhráli jsme bez ztráty setu a postoupili do finále olympiády Pardubického kraje, které se uskutečnilo ve Svitavách. Po vítězství nad ZŠ Polička 2:0, nad gymnáziem Přelouč 2:0 jsme se utkali ve finále s družstvem gymnázia Lanškroun a po dramatickém boji jsme zvítězili 2:1 na sety a stali jsme se vítězi této olympiády (konečně zlato). Na tomto úspěchu se podíleli - Matěj Novák, Ondra Hromádka, Michal Vopařil, Viktor Koutný, Petr Bernard, Jan Pitra, Milan Břeň, Lukáš Tomášek, Marek Lettl, Vojta Strítešský. Tito borci se podíleli také na většině sportovních úspěchů školy po celý letošní rok a také v předcházejících čtyřech letech.

V květnu nás družstvo žáků 7. tříd reprezentovalo v okresním i krajském kole nové soutěže „Odznak všestrannosti olympijských vítězů“ (soutěž pod záštitou Roberta Změlíka a Romana Šebrleho). V krajském kole družstvo obsadilo 5. příčku. Jarní kolo „Hrošiády“ zastihlo naše družstva ve slušné formě a celkové 3. místo je jisté úspěchem. Posledními soutěžemi byly branné závody. Na „Battlefieldu Jiřího Potůčka“ v Pardubicích družstvo po drobném zaváhání skončilo na pěkném 3.místě a v soutěži Memoriál Karla Kněze v Ležákách skončila družstva na 2. a 3.místě.

Jan Stodola uč. Tv

KREJČOVSTVÍ

VOKÁLOVÁ JIŘINA
PERÁLEC 57
tel.: 776 178 475

šití oděvů: pánské
dámské
nadměrné velikosti

opravy oděvů, výměna zipů, aj.

ŠITÍ ODĚVŮ Z KÚŽE

STAVEBNÍ PRÁCE

Binko Jiří, Proseč 122, tel.: 606 964 712

zateplování budov, dlažby a obklady
zámková dlažba, ploty, fasády

ZASÍLÁNÍ HLÁŠENÍ POMOCÍ SMS

PŘIHLÁŠOVACÍ SMS na číslo 605733680:
IK PROSEC REGISTRUJ

ODHLÁŠOVACÍ SMS na číslo 605733680:
IK PROSEC ODREGISTRUJ

AUTOŠKOLA V PROSEČI

Autoškola ABC Hlinsko ve spolupráci
s Městským úřadem Proseč vyhláší

ZAHÁJENÍ KURZU V PROSEČI

pro tyto druhy řidičských oprávnění:

A - motocykl

B - osobní automobil

T - traktor

C - nákl.automobil

D - autobus

E - přívěsy nad 750 kg

Zahájení se koná v úterý 3.7.2012

**v 15,30 hod v zasedací síni Městského úřadu
Proseč.**

Kontakt: p.Šlemr 606279141

PRODEJ DŘEVĚNÝCH BRIKET

ZDARMA: 1 pytel dřevěných briket k 9-ti pytlům

CENA: 3,90 Kč s DPH za 1 kg
BALENÍ: po 25 kg v pytlích s igelitovou vložkou
SLOŽENÍ: 75% bukové, 25% topolové, smrkové aj. piliny a hobliny

PRODEJ: Palivové dřevo – 2,20 Kč za 1 kg

Rezervace a telefonické objednávky: p. Pilná, tel. 734 203 279

**DŘEVOVÝROBA
OTRADOV**

DŘEVOVÝROBA Otrádov s.r.o.
Otrádov 56, 539 43 Krouna
www.drevovyroba-otradov.cz

VYUŽIJTE VÝHODNÉ LETNÍ AKCE A PŘIPRAVTE SE NA ZIMU

**KALENDÁŘ
TOULOVCOVY
MAŠTALE 2013
JÍŽ V PRODEJI**

IC Maštale,
Dropa Mundil,
Kadlec a spol.

**TRIKA ADLER
TOULOVCOVY
MAŠTALE**

dospělý 160,-
dámské 160,-
dětské 140,-

pouze v IC Maštale